

отъ Бурмовъ и Балабановъ, а подиръ е взелъ редакцията Начовичъ.

Биографическитѣ бѣлѣжки за *Т. Бурмовъ* се намиратъ при „*Българскы Книжици*“ (гледай 1858 г.), за *Г. Д. Начовичъ* при „*Марица*“ (гледай 1878 година), а за *Т. Балабановъ* при „*Вѣкъ*“ (гледай 1874 година).

Отъ слѣдующитѣ нѣколко реда ще може да се види, отъ какви начала се е ръководила редакцията на в. „*Витоша*“. Първия брой неможахъ да видѣмъ, гдѣто, може би, е обнародвана и самата программа на вѣстника:

... „Всѣкій знае че ся изминаха толкова мѣсеци на праздно безъ да може да ся снабди отечеството ни поне съ най-неизбежно нужднитѣ закони и наредби. Ако погледнемъ на административнитѣ, съдебнитѣ и граждански учреждения, изведнажъ ще усѣтимъ да ни ся наскърби сърдцето и съ съжаление ще сме принудени да кажемъ: „*Тезко ни и горко намъ*“. Ако ли обърнемъ погледитѣ си къмъ народното просвѣщеніе, което е единственната надежда за преуспѣването на единъ народъ, непременно ще ни заплаче сърдцето и ще ся отчаемъ. Ний не познаваме между насъ никаква партіа, народна или противонародна, и не правимъ часть освѣтъ отъ цѣлѣтъ нашъ народъ, за това и дързуваме да искажемъ публично болѣститѣ на народътъ си. Че не обвиняваме правителството за тези недостатъци, то е истинна и всѣкій благоразуменъ българинъ и съвѣстенъ патріотинъ може лесно да си въобрази критическото положеніе на правителството ни и припастивията които то срѣща при всѣко предприятіе. За това, ако ний желаемъ отъ сърдце напредъкътъ на отечеството си, ако искаме да помогнемъ за преуспѣването и уякченіето на нововъзраждающата ни държава, трѣбва да испитаме съвѣстно и безпристрастно дѣйствителната причина на нашето назади-чество и да ся трудимъ по възможността да олучшимъ положеніето си. Но кому надлежи този тежакъ и отъ най-голѣма важность товаръ? Не ли надлежи на нашитѣ народни представители, които сж повикани само и само да олучшатъ положеніето на държавата, да я снабдятъ съ необходимитѣ закони, да исчистятъ всяка безполезна наредба и настанятъ на мѣстото ѝ